

Bilag.

UDVALGET FOR FORRETNINGSORDENEN

3. december 1964.

Notat angående ændringer i folketingets forretningsorden. (Forhandlingsgrundlag fremsat af udvalgets formand).

Efter forfatningsændringen i 1953 blev folketingets forretningsorden underkastet en ret omfattende revision, der først og fremmest omfattede ændringer, som den nye grundlov havde nødvendiggjort, men også sådanne, som på baggrund af erfaringerne fra de senere år var fundet ønskelige. Revisionen måtte dog gennemføres ret hurtigt, og den var ikke mere dybtgående, end at krav om nye ændringer snart meldte sig. Sådanne gennemførtes allerede i 1954 og senere i 1959 og 1964, men uden at man derved var nået til vejs ende, hvilket vel for øvrigt aldrig sker, da det altid vil være således, at nye tider kræver nye arbejdsformer i folketinget som på andre områder.

Hvad der under de nuværende forhold synes særlig påkrævet er en *effektivisering af udvalgsarbejdet*, en udvidelse af den *sekretærhjælp*, der kan tilbydes partierne, og en ændring af folketingets *forhandlingsregler* med henblik på at opnå en *koncentration* af debatterne, hvor det tiltrænges, og en *uddybning* af dem på andre områder, for at de kan blive mere interessante at følge. Det er altsammen problemer, der står i nær tilknytning til hinanden, og hvis løsning skulle kunne bidrage til at få en del af de tomme stole besat i salen såvel som på tilhørerpladserne og i presselogen, særlig hvis man kan nå til, at det samlede resultat ikke bliver en forøgelse af Folketingstidendes spaltetal, men det modsatte.

Som et led i bestræbelserne for om muligt at nå et stykke vej i den retning har man til folketingets forretningsorden udarbejdet de nedenfor anførte *ændringsforslag*, der dog tillige berører en række mindre væsentlige forhold, idet tiden er fundet inde til en ny,

mere omfattende revision, ved hvilken også ønsker om småændringer — til dels af rent redaktionel karakter — kan komme i betragtning. Angående størstedelen af disse ændringsforslag må henvises til de bemærkninger, der ledsager dem. Her skal først og fremmest nogle hovedlinjer i den påtænkte nyordning trækkes op.

Mens der efter den nugældende forretningsorden kun er 6 *stående udvalg*, af hvilke de fleste endda har temmelig begrænsede opgaver, foreslås det nu, at der skal være 12 sådanne udvalg, dækkende tilsammen så stor en part af lovgivningsområdet, at det store antal særlige udvalg, der år efter år nedsættes til behandling af et enkelt eller nogle få lovforslag, skulle kunne nedbringes meget væsentligt.

Til fordel for en sådan ordning taler ikke mindst, at den vil kunne bidrage til, at lovforslagene under deres behandling i folketinget ses i et *videre perspektiv*, end det kan ventes, når spørgsmål af ensartet karakter behandles af forskellige grupper af medlemmer. Skal helhedssynspunkterne kunne trænge igennem, vil det være af stor betydning, at medlemmerne på hver sit felt opnår den indsigt og det overblik, der gennem årene erhverves ved stadig beskæftigelse med et bestemt, ikke for snævert afgrænset lovgivningsområde. Som en anden fordel ved systemet må nævnes, at det åbner mulighed for en *mere rationel tilrettelæggelse* af udvalgsarbejdet, end de nuværende forhold muliggør.

Om de ulemper, som den bestående ordning i så henseende er behæftet med, taler følgende eksempler fra forrige folketingsamling sit tydelige sprog. Den 20. maj 1964